

Hogere voorziening ingesteld op 5 januari 2018 door Marine Harvest ASA tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 26 oktober 2017 in zaak T-704/14, Marine Harvest ASA / Europese Commissie

(Zaak C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Marine Harvest ASA (vertegenwoordiger: R. Subiotto QC)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht volledig of gedeeltelijk vernietigen;
- het besluit van de Commissie van 23 juli 2014 nietig verklaren, of subsidiair, de bij dat besluit aan rekwirante opgelegde geldboeten nietig verklaren, of meer subsidiair, de bij dat besluit aan rekwirante opgelegde geldboeten wezenlijk verlagen;
- de Commissie verwijzen in rekwirantes gerechts- en andere kosten van zowel de onderhavige procedure als van de procedure voor het Gerecht;
- indien nodig de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een nieuwe beoordeling met inachtneming van het arrest van het Hof;
- elke andere maatregel treffen die het Hof passend acht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van de hogere voorziening voert rekwirante twee middelen aan.

1. Met haar eerste middel betoogt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door na te laten in de onderhavige zaak artikel 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad (hierna: „CoVo”) ⁽¹⁾ toe te passen.
 - a. Ten eerste gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting in zijn uitlegging van het begrip „één concentratie”, in het bijzonder door overweging 20 van de CoVo af te wijzen als grondslag voor de uitlegging dat het de bedoeling van de Uniewetgever was om alle transacties „die van elkaar afhangen” te beschouwen als „één concentratie”.
 - b. Ten tweede gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting in zijn uitleg van de ratio van artikel 7, lid 2, CoVo.
2. Met haar tweede middel betoogt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door voor dezelfde gedraging twee geldboeten op te leggen.
 - a. Het arrest heeft het ne bis in idem beginsel geschonden door Marine Harvest tweemaal te beboeten voor de verwerving van de deelneming van Malek van 48,5 %: een keer 10 miljoen EUR op grond van artikel 14, lid 2, onder a), CoVo voor de vermeende totstandbrenging van de concentratie voorafgaand aan de aanmelding ervan (vermeende inbreuk op artikel 4, lid 1, CoVo) en nogmaals 10 miljoen EUR op grond van artikel 14, lid 2 onder b), CoVo voor de vermeende totstandbrenging van de concentratie voorafgaand aan de goedkeuring ervan (vermeende inbreuk op artikel 7, lid 1, CoVo).

- b. Subsidiair is het arrest in strijd met het beginsel van de verrekening van straffen omdat bij het vaststellen van de tweede sanctie geen rekening is gehouden met de eerste sanctie.
- c. Meer subsidiair gaf het arrest blijk van een onjuiste rechtsopvatting door na te laten het beginsel van de samenloop van strafbare feiten toe te passen: de vermeende niet-naleving van de aanmeldingsplicht uit artikel 4, lid 1, was de specifiekere inbreuk en omvat daarom de meer algemene inbreuk van vermeende niet-naleving van de standstill-verplichting uit artikel 7, lid 1, CoVo.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (de „EG-concentratieverordening”) (PB 2004, L 24, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Hongarije) op 8 januari 2018 — Sole-Mizo Zrt./ Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Zaak C-13/18)

(2018/C 142/31)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sole-Mizo Zrt.

Verwerende partij: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciële vragen

- 1) Verzetten de regels van het gemeenschapsrecht, de bepalingen van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde ⁽¹⁾ (hierna: „btw-richtlijn”) (rekening houdend met met name artikel 183 ervan) en de beginselen van doeltreffendheid, rechtstreekse werking en gelijkwaardigheid zich tegen een praktijk van een lidstaat volgens welke, bij de toepassing van de relevante regels inzake vertragingsrente, wordt uitgegaan van de premisse dat de nationale belastingdienst zich niet schuldig heeft gemaakt aan een inbreuk (nalaten), namelijk dat hij het niet-terugvorderbare deel van de btw over de niet-betaalde verwervingen van de belastingplichtigen niet te laat heeft betaald, omdat ten tijde van het besluit van de nationale belastingdienst de met het gemeenschapsrecht strijdige nationaalrechtelijke voorwaarde van kracht was en het Hof pas later heeft vastgesteld dat die voorwaarde onverenigbaar was met het gemeenschapsrecht?
- 2) Verzetten het gemeenschapsrecht, in het bijzonder de bepalingen van de btw-richtlijn (rekening houdend met met name artikel 183 ervan), en de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en evenredigheid zich tegen een praktijk van een lidstaat waarbij, bij de toepassing van de relevante regels inzake vertragingsrente, onderscheid wordt gemaakt naargelang de belastingdienst de belasting niet heeft teruggeven overeenkomstig dan wel in strijd met de geldende nationale rechtsregels die strijdig blijken te zijn met het gemeenschapsrecht, en waarbij, met betrekking tot de rente over de btw waarvan de teruggaaf niet binnen een redelijke termijn heeft plaatsgevonden vanwege een door het Hof met het Unierecht strijdig verklaarde nationaalrechtelijke voorwaarde, onderscheid wordt gemaakt tussen twee tijdvakken die worden gekenmerkt door het feit dat,
 - wat het eerste tijdvak betreft, de belastingplichtigen slechts vertragingsrente tegen de basisrente van de centrale bank kunnen vorderen, aangezien de met het gemeenschapsrecht strijdige Hongaarse regeling toen nog van kracht was en de Hongaarse belastingdienst derhalve geen inbreuk heeft gemaakt door de teruggaaf van de op de facturen vermelde btw binnen een redelijke termijn niet toe te staan, terwijl